

1Pe 1, 3-12
Opw 640; groet; LB 276; gebed; lezen 1Pe 1, 3-12 / 4, 12-19; WK 85; preek; inl ha; viering ha met koor; gebed; collecte; GK06 149; zegen
Bergschenhoek 2.7.2023

Dia Een erfenis krijgen... Dat kennen we wel. Daar zit iets moois in. Iemand laat je een kapitaaltje na, waardevolle sieraden met emotionele waarde. Tegelijk zit er ook vaak een rand van verdriet omheen. Je krijgt het omdat iemand anders is gestorven. Misschien wel iemand van wie je veel hield.

Een erfenis krijgen heeft mooie kanten, maar is vandaag trouwens best een heel gedoe. Er zijn allerlei regels waar je aan moet voldoen. Je moet er belasting over betalen. En je hoort best vaak dat er ruzies ontstaan over erfenissen. Niet allemaal mooi en prachtig dus, een erfenis krijgen.

Maar om even bij het mooie te blijven. Een erfenis krijg je, daar hoef je niet zelf voor te werken, of die te verdienen. Iemand anders gunt jou een deel van zijn of haar nalatenschap. Blijkbaar ben je zo belangrijk voor die persoon geweest, dat hij of zij jou iets heeft willen nalaten.

Petrus noemt de lezers van zijn brief 'erfgenamen'. Er wacht jullie een erfenis, zegt hij. Een christen is erfgenaam. Jij bent Gods erfgenaam. Wat betekent het om erfgenaam te zijn?

Je hebt iets om naar uit te kijken **dia**

Een erfenis krijgen... Een erfgenaam zijn. Misschien zeg je: dat is toch vooral iets voor later. Moet ik daar nu al mee bezig zijn? Ik schuif het voor me uit. Aan mijn leven op dit moment voegt het niks toe.

Petrus denkt daar anders over. Hij trekt erfgenaam zijn in het leven van hier en nu. Het maakt uit voor wie je nu bent en voor hoe je nu in het leven staat. Niet iets van ooit, later, straks. Maar nu.

De lezers van Petrus' brief leven in moeilijke omstandigheden. Ze worden buiten gesloten, onder druk gezet, voor misdadigers uitgemaakt, omdat ze zijn gaan geloven in

Jezus. Petrus heeft het over *'het verduren van allerlei beproevingen'*, over *'geloof dat in het vuur wordt getoetst'*. Dat klinkt best heftig. Ze hebben het zwaar.

Als je dat weet, dan is het begin van Petrus' brief best wel bijzonder. Niet: Wat erg voor jullie, ik leef met jullie mee. Nee, wat je leest is een uitbarsting van vreugde. *'Geprezen zij God!'* Niks bang en bezorgd zijn, maar God prijzen, midden in die beproevingen die je te verduren hebt. En de reden: *'er wacht jullie in de hemel een onvergankelijke, ongerepte erfenis die nooit verwelkt'*. En daarom: wees blij!

Een erfenis als aanleiding tot vreugde. In de Bijbel gaat het vaker over 'erfenis'. Het volk Israël mag het land Kanaän ontvangen als een erfenis, erfdeel. God geeft het aan hen. Zij erven het land. Nu is het van hen. Iets om blij mee te zijn. In het Nieuwe Testament kom je het ook tegen. Jullie zijn de erfgenamen van God, zegt Paulus in een van zijn brieven (Rom 8, 17). Hij zal jullie laten delen in zijn luister. Alsjeblieft, pak maar aan. Wat een genade is dat!

Petrus heeft het over *'de redding die klaar ligt om aan het einde van de tijd te worden geopenbaard'*. Nu moeten jullie tot jullie verdriet nog allerlei beproevingen verduren. Maar straks is alle pijn en lijden voorbij. God gunt het jou, *'in zijn grote barmhartigheid'*, zegt Petrus. Zo belangrijk ben jij voor Hem.

Hoor je? Er ligt een kapitaal op jullie te wachten aan het einde van de tijd. De redding door God. Wees er blij om, nu al vandaag. Ondanks alle moeilijke omstandigheden. er komt iets aan dat al je lijden van nu overstijgt.

Blij om de erfenis op het eind. Hoe leeft dat bij jou? Bij mij niet zo sterk eerlijk gezegd. Dat vooruit schuiven, ik herken het wel. De christenen van het begin leefden in een sterk besef van die naderende toekomst. Wij zijn dat een beetje kwijtgeraakt denk ik. Ons leven is plat geworden en ééndimensionaal. We worden opgeslokt in het leven nu. Die erfenis is allemaal toekomstmuziek. Redding aan het einde van de tijd. Hoef ik me nu niet mee bezig te houden. Ik zie wel.

Wat we van Petrus kunnen meenemen: Kijk hoger en verder dan het hier en nu. Je bent onderweg naar iets moois. Als je het nu zwaar hebt, wees dan toch blij. Houd die vreugde en blijdschap vast. Als een soort voorpret. Straks: redding die geopenbaard zal worden. Jullie zijn erfgenamen. Je hebt iets om naar uit te kijken.

Je hebt zekerheid **dia**

Een erfenis krijgen... Vandaag de dag weet je het maar nooit. Wat blijft erover, nadat er schulden zijn afbetaald, of de belasting zijn deel heeft opgeëist? Wat als de economie inklapt en het geldbedrag in waarde vermindert?

Erfgenaam zijn. Dat is nog wat anders dan de erfenis ook krijgen. In de Bijbel is dat anders. Een erfenis staat voor zekerheid. Dat stuk land dat de Israëlieten kregen van God, dat was echt van jou. Dat bleef van jou, alle generaties door. Een zekerheid om op te bouwen.

Bij Paulus vind je het ook terug. Wij zijn door God aangenomen als zijn kinderen, zegt hij (Rom 8, 17). En daarom: *'Als we zijn kinderen zijn, dan zijn we ook zijn erfgenamen: erfgenamen van God, wij zullen delen in de luister van Christus'*. Zie je? Kind – en dus erfgenaam. De erfenis is voor jou. Vast en zeker.

Ook Petrus zegt dat: *'Er wacht u een onvergankelijke, ongerepte erfenis die nooit verwelkt'*. Lieve mensen, zoveel is onzeker op deze aarde. Geld, economie, gezondheid. Niks is waardevast. Alle kan zomaar tussen je handen door glippen. Wat is hier nou echt blijvend? Alles is onzeker. Deze erfenis niet. Onvergankelijk, ongerept en hij verwelkt nooit. Iemand zei: deze erfenis is bestand tegen de moker van de dood, het bederf van de zonde en de tand van de tijd¹. Altijd waardevast. Zekerheid om op te bouwen.

Petrus doet niet aan vaag idealisme. Stemmingmakerij. Nee. Hij verwijst naar de opstanding van Jezus. Een keerpunt in zijn eigen leven. Alles veranderde voor hem. Van angst naar overtuiging. Het is nog steeds het keerpunt in het leven van alle lezers van zijn brief toen. Van alle christenen tot vandaag aan toe. Toen is het gebeurd: wij opnieuw geboren, nieuwe mensen geworden, met nieuw perspectief. Pasen is de dag dat je zekerheid krijgt. Er wacht mij een onvergankelijke, ongerepte erfenis die nooit verwelkt. In het verleden behaalde resultaten bieden geen garantie voor de toekomst, wordt gewaarschuwd bij sommige financiële producten. Hier geldt: In het verleden behaalde resultaten bieden volledige garantie voor de toekomst.

En zo hebben jullie *'levende hoop'* gekregen, zegt Petrus. Levende hoop. Niet dood en nietszeggend. Dat gaat ook over zekerheid hebben. Bij ons is het altijd 'hopelijk'. Ik hoop dat ik goede resultaten haal. Ik hoop dat ik een mooie vakantie heb. Ik hoop dat de

¹ P.H.R. van Houwelingen in zijn commentaar op 1Petrus.

oorlog in Oekraïne snel ophoudt. Maar zeker weten doe je het niet, kun je het ook niet. Hopen is nooit zeker weten.

Christelijke hoop is anders. Die is levend. Die doet je zeggen: Ik weet het zeker. Geen vage idealen voor de toekomst. Geen marges van onzekerheid: hopelijk is die erfenis ooit voor mij, maar zeker weten doe ik het niet. Er is veel dat ik niet zeker weet in mijn leven. Maar dit, dit staat vast. God heeft iets moois voor mij bedacht. Er wacht mij een onvergankelijke, ongerepte erfenis die nooit verwelkt. Ik heb vaste, levende hoop. Dankzij de opstanding van Jezus. Die erfenis – ik zal hem krijgen. Die redding – ik zal hem meemaken. Ik ben erfgenaam van God. En erfgenamen hebben zekerheid.

Je kunt wachten **dia**

Oké, mooi, je hebt iets om naar uit te kijken, en je mag er zeker van zijn. Maar wat betekent dat voor mijn leven nu? De lezers van Petrus' brief zouden kunnen zeggen: Ja maar Petrus, wij lijden, wij worden uitgelachen, uitgescholden, buitengesloten – wat hebben wij aan jouw verhaal dat we erfgenaam zijn en de erfenis krijgen die God wil geven? Wat verandert er?

Ik denk dat Petrus zou zeggen: niks. Voor nu dan. Dat lijden, gehoond worden, voor misdadiger uitgemaakt. Het blijft. Maar raak er niet van in paniek, als dit gebeurt. Laat je er niet door van de wijs brengen. Daarom liet ik een stukje verderop uit de brief lezen. 1Petrus 4, 12-19. *'Wees niet verbaasd over de vuurproef die u ondergaat; er overkomt u niks uitzonderlijks'*, zegt Petrus daar. Het hoort bij het volgen van Jezus, gaat Petrus dan verder. Bij Jezus ging het ook zo. Mensen pruimden Hem niet. *'Hoe meer jullie deel hebben aan Christus' lijden, des te meer moeten jullie je verheugen'*. Dus prijs je gelukkig als je ook moet lijden. Het laat zien: je hoort bij Jezus. En de Geest van God rust op jou.

Best bijzonder, vind je niet? Als je moeilijke dingen meemaakt, is niet het eerste dat je wilt horen: Wees blij, prijs je gelukkig. Je kunt dat vaak ook niet opbrengen. Het ligt dichterbij om van slag te raken, bezorgd, bang misschien. Maar Petrus zegt: Wees niet verbaasd: zoals goud in vuur wordt gezuiverd, zo jullie geloof. Nu kan juist de echtheid van jullie geloof blijken. Stel je echt je vertrouwen op God, of haak je af als het moeilijk wordt?

Wees niet bang om te lijden. Voor de lezers van Petrus' brief ging dat om buitensluiting, achterstelling, lijden om Jezus' wil. Ik denk niet dat wij vandaag dat op die manier als toen meemaken. Hier in Nederland dan. Maar misschien zijn er andere dingen die je uit

balans brengen, bang, bezorgd maken, aan je geloof knagen. Momenten van die alles in je leven overhoop halen. Maar hoe het ook is, Petrus zou zeggen: *'Wees niet verbaasd over de vuurproef die je ondergaat; er overkomt je niets uitzonderlijks'*. Het hoort bij erfgenaam zijn. Wel erfgenaam, maar nog geen erfenis. Maar een erfgenaam kan wachten. Een erfgenaam moet leren wachten.

Als erfgenaam ben je niet immuun voor pijn en lijden. Maar het slokt je ook niet op. Er is hemelse bescherming. *'U die vanwege uw geloof door Gods kracht wordt beschermd'*, zegt Petrus in 1, 4. Je wordt militair bewaakt, zoiets staat daar. God houdt je vast, dus wees niet bang, hou vol. Er wacht een erfenis op het eind. Redding die geopenbaard wordt. Alles wat God aan goeds en moois heeft opgespaard en wil geven. The best is yet to come.

Dia En ondertussen? *'Daarom moeten allen die lijden omdat God dat wil, het goede blijven doen en hun leven in handen van de Schepper leggen'* – 1Petrus 4, 19. Dat dus. Geen leven in zorg, angst of paniek. Maar in geloof en in vertrouwen. Als er lijden is, moeite, tegenwerking, wees er niet verbaasd over. Laat je niet van de wijs brengen. Ga stug door met het goede doen. Blijf onverstoort hoopvol. Leg je leven in de hand van God de Schepper. Want je bent Gods erfgenaam. Je hebt iets om naar uit te kijken. Je hebt zekerheid. En je kunt wachten.

Amen